

Előfizetési árak:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldalra 24 helyre van beosztva
Egy nevet 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bérmertetlen levelek csak ismert kezek fel fogadtatnak el.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Stark Nándor könyv- és papírkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Szentes, 1891. jul. 8.

Lapunk múlt számában irtuk, hogy a vármegyei kormányzat vezetőinél szinte megmagyarázhatatlan; de nagy ijedelmet csinált az a hír, hogy Balogh János vissza jön Szentes polgármesteri székébe, ha lehetőleg párttekinetet nélkül ad a városi képviselőtestület kifejezést azon kívánságnak, hogy ő vegye át a város kormányzatát.

Előbb hihetetlennek látszott a vármegyén, hogy Balogh ott hagyja a megyei árvaszéki elnöki állást, mely nyugalmasabb és jobban is van fizetve a szentesi polgármesterségnél; azért csak mosolyogták a „Szentesi Lap” azon reményét, hogy Balogh János vissza jön a mi szűkebb hazánk, Szentes városának kormányzására. De midőn már kezdtek megbizonyosodni az iránt, hogy Balogh János, ha a többség párttekinetet nélkül hívja, kész ott hagyni a kényelmesebb és jobban fizetett állást, hogy városát szolgálhassa, akkor egyszerre kezdtek gondolkodni azon, hogy ezt meg kell akadályozni.

Miért?

Mert a nagy házban olyan polgármestert szeretnének Szentes város élén látni, ki kézzel-lábbal kaszálna Szentes város dus rétejein a vármegye szekerét húzó lovak számára. Oly embert szeretnének látni, ki Szentes vezetésére, illetve ennek irányzására a vármegyétől kérné ki az utasításokat, s ki kezét nyujtana, sőt kész lenne a vármegye háma alatt arra, hogy Szentes város kormányzatából minden független irányu és önálló gondolkodásu ember kiirtassék.

Ilyen polgármestert szeretnének a vármegyén látni a szentesi polgármesteri székben.

Balogh János erre nem vállalkozna. Ő egy határozott irányu, jellemes közéleti ember, ki már egy időben megmutatta azt, hogy vezetése alatt Szentes városa nem az utolsó, hanem a döntő szerepet játszotta a vármegyei kormányzatban.

Ott volt az a híres *dilatori* kérdés, melyben Stammer alispán minden erőlködése dacára is, Balogh János vezérlete alatt Szentes és Mindszent érdekének nemcsak hogy érvényt szerzett a vármegye; de fel mert lépni a kormányval szemben oly erkölcsi súlyal, mely a mai lakárendszer mellett *szentségtörés* számba menne, hogy: felirt az országgyűléshez, egyik miniszter vád alá helyezése iránt.

Stammer alispán nem is merte a megye feliratát aláírni és a minisztert felfüggeszteni kész megyei deputatiót a kormány feje elé vezetni, hanem elbujt odujába és az akkori főjegyző állt a deputatio élére.

Nagy küzdelmek voltak ezek akkor a vármegyén és Szentes adta meg ezen küzdel-

mekhez az erkölcsi erőt. S Szentest akkor Balogh János polgármester vezette a vármegyén is.

Ezen nevezetes idők emlékei ujultak fel Stammer alispán lelkiismerete előtt, mikor Balogh János polgármestersége szóba jött. No, ez az ember — mint Szentes város polgármestere — nem lesz a megyei kormányzat feltétlen uszályhordozója; de sőt, ha Szentes város érdeke úgy kívánja, megvívja a harcot a vármegyével szemben is becsületesen és férfiasan.

Stammer ur és környezetének nem ilyen polgármester kellene Szentesen, hanem egy *ujkori Herkules*, kiben — a mai kor erkölcsiéhez képest — meg volna a teljes készség arra, hogy Szentes városának kormányzatát oly irányban igyekezzék terelni, amilyen irányban ez Kristó-Nagy István vezetése alatt volt, hogy Stammer alispán akarata döntsön mindenben, s még az alispáni patika is oda helyeztessék el a képviselőtestület kijátszásával, ahova a múltban ezt az alispán vejének s jövőben majd egy másik kis alispánnak érdeke kívánja.

No igen; mert a jövőről is gondoskodni kell, s egy ötödik patika el fér már Szentesen. S ez kié legyen másé, mint aki Stammer alispán önzetlenségéhez legközelebb áll. Ilyen polgármester kellene a vármegyén. *Egy újabb kori Herkules* segítségével sok lehetséges. — S azért meg kell akadályozni, hogy Balogh János polgármester legyen.

Hiszen ez egyszerű! Nem kell kandidálni!

Nem kandidálni Balogh Jánost a szentesi polgármesterségre, ez már az elismert érdemmel szemben egy oldalról, másrésztől a közbizalom kijátszására oly foku visszaélés lenne, melyért senki sem vállalhat felelősséget; különösen akkor, mikor még a főjegyzői választásnál sem vállalkoztak a képviselőtestület mandatárius kijelölő bizottsági tagjai arra, hogy magokat kiszolgáltassák Stammer alispán visszaélésének részeseül. — Hát még a polgármester választásnál és éppen Balogh Jánossal szemben?

Ez lehetetlenség!

No, ha lehetetlenség, akkor meg kell akadályozni, hogy Sarkadi polgármester mehessen; dacára annak, hogy a vármegye üldözése vitte odáig, hogy lemondott, s dacára, annak, hogy lemondását minden törvényes faktor elfogadta, — meg kell akadályozni, hogy mehessen.

Szapáry gróf olyan belügyminiszter, hogy a jövő képviselőválasztásra kilátásba helyezett teljes győzelem reményében a megyei számadásoknak 13 éven át történt ellenőrzetlenségét és 20 éves számadási bűnököt

is elnéz, s a követválasztók névjegyzékének illetéktelen elemek által tett aláírását is egyszerű tévedésnek tartja, tehát az ő segítségével talán meg lehet akadályozni Sarkadinak feltartóztatatlan elmenetelét is.

A miniszter ne fogadja el Sarkadi lemondását? Sajátságos. Hát van magának a királynak annyi hatalma, hogy ott tartsa Sarkadi-Nagy Mihályt a polgármesteri székben, melyben nem akar maradni? Nincs!

Meg kell kísérteni a minisztert is, kit sikerült oly mélyen belerántani a csongrád-megyei állapotok védelmezésébe, s aztán Sarkadit is, hátha ez vissza jön egy miniszteri kézmozdulatra abba a polgármesteri székbe, melyből őt a megye durta ki, s melyet a polgármester mégis a városi képviselőtestület többségének megbántásával hagyott el.

Sarkadi volt polgármester azonban, ha elkövette azt a hibát, hogy a városnak tulajdonította azt a sok bántalmat, mely őt a vármegyei kormányzat felől érte, már arra nem hajlandó; de ami fő, maga a miniszter se, hogy őt egy oly állás visszafoglalására kényszerítse, melyet elfoglalni, szemben a képviselőtestülettel, szinte lehetetlen.

A miniszter ugyan még nem határozott; de már jól meg van informálva. — A vége azonban a szentesi polgármesteri állással üzőtt ezen, igazán gyalázatos játéknak az lesz, hogy pályázatot kell hirdetni a polgármesteri állásra s azután állni fog Balogh Jánossal szemben egy *újabb kori Herkules*.

S a közönség választ, hogy csatabárd kell-e neki, mely békében és háboruban egyformán erős, vagy egy nádpálca, mely legfeljebb csak arra lenne jó, hogy legyen a vármegyének mivel suhogtatni Szentes feje felett. Tessék választani! ☉

— **Előkészület.** Nincs kizárva, sőt több, mint bizonyos, hogy a 48-as és függetlenségi párt szívós ellenállása és kitartása folytán a kormány nem lesz képes keresztülvinni a tisztviselők kinevezési rendszerét behozni célzó ugynevezett közigazgatási reformot, illetve az ennek behozatalára vonatkozó s már közel két hónap óta tárgyalás alatt levő törvényjavaslatot. Az országos függetlenségi párt és a kormánypárt egy része kész a legvégső erőfeszítésre, hogy ezt a törvényjavaslatot megbuktassa. A kormányt ettől az előre látható szégyentől és bukástól csak az elhárít meg, ha a parlamentet feloszlatja s új választást rendel el. — Kormánykörökben ugyan a nyíltan bevallott vélemény az, hogy a kormány minden erőfeszítéssel szemben is keresztül hajtja a javaslatot, de a titokban tartott elhatározás az, hogy, ha az ellenzék megmarad obstructióra is kész ellenálló elhatározása mellett, akkor a parlament fel lesz oszlatva s még szeptember hónapban új választás lesz.

A vármegye főkispánjai már fel is lettek bizalmas nyilatkozatra hiva, hogy: mi a kilátás a megyékben?

Persze minden főkispán bejelenti ilyenkor, hogy „nagy erőfeszítés és áldozatokkal ugyan; de sikerül a győzelem.”

A mi főkispánunk jelentése is ilyenforma, sőt az ő ígéretei a belügyminiszteri teljes támogatás fejében még nagyobbak. — *Nem lesz Csongrádvármegyében egy ellenzéki képviselő se!* Nagy szó, s hogy ez beváltható legyen, hát már előre mozogni kell.

Irtuk csanyi levelezőnk után, hogy a szegvári kerület már fel van ajánlva. Most Mindszenti levelezőnk írja, hogy a f. hó 4-én nagy ünnepély volt Mindszenten. A vereskereszt egyet fiókjának volt népmulatsága, melyen jelen volt Zsilinszky főkispán és Stammer alispán is. — Ezek az urak, ugymond, kacsingatnak valami barátjuk javára a szegvári képviselőségre, azért poharazgatnak és pacsizgatnak a Mindszenti néppel. — Hanem ez a pacsizgatás hiába való, mert ha Rónay főkispánja alatt egy Pallavicini őrgróf elbukott ebben a kerületben, — pedig Pallavicini őrgróf valóban jóltevője Mindszენტnek, — akkor ma győzelmet remélni igazán nagy félrevezetés és győzelmet kilátásba helyezni, nagy félrevezetés.

Mi is azt hisszük, hogy követjelölt akad, de követ csak ellenzéki lehet a szegvári kerületben. De hát azért csak hadd mulatgassanak azok az urak, legalább fel felé beigazolják, hogy megtettek mindent.

Levelezés.

Csongrád, 1891. július 6.

Szép kis história történt itt legközelebb a vármegyei hírlapiródalom egyik mesterével, ki megyei képviselő és polgári iskolai tanító is, s kinek — habár miniszteri rendelet van rá, hogy tanítónak nem szabad közkérdéssel foglalkozó lapot szerkeszteni, — a megyei közigazgatási bizottság megengedte azt; mert a tisztelt szerkesztő ur a vármegye büntető kormányzatának egyik dicsőítője. Hogy minő okokon minő dolgok történnek meg nálunk a megyei hivatalos szerkesztővel, ki „Csongrádi Lap” címe alatt hetenként isteníti itt a mai megyei kormányzat és főként Stammer alispán visszaéléseit, — ime, szolgáljon erre mutatványul a „Tiszavidék” című lap következő közleménye:

„A mult hét hétfő éjjelén a piacon fél 12 órakor Éder János özv. Csernusné asszony és leányai társaságában sétálgatott. A társaságot elől az anya és kisebb leánya, utána vagy negyven lépésnyire a szerkesztő ur és az idősebb Csernus nővér képezte. Éder ur, egy nemes lovaghoz illően, a kisasszonyt mulattatta, beszélt neki a páros jövő élet nagyszerű titkairól s forró szerelemtől s még a jó ég tudná miről, s alig hibádzott néhány perc ahhoz, hogy egy újabb hymen rózsaláncnak megpecsételését a csilagos ég tanúsítsa. De óh, az a fátum! vele éppen oly mostohán bánt, mint más ilyen malheuros halandóval, a mennyiben e percben Sipos Anna asszony, mint egy élő éjjeli szellem, a tanár ur előtt terem s a kezében levő jó nagy adag nem is szegedi, hanem csongrádi paprikát, mely sóval volt keverve, a szerencsétlen nagyobb Csernus leány szemébe szórt. A paprikából jutott Éder urnak is mit igazolt azzal, hogy a paprikaszórás után: Segítség! Gyilkos! csendő és éjjeli őr után kiabált. Az első segélyt Pataki Péter nyújtotta egy éjjeli őrrel, a kiknek sikerült a bosszút lihegő asszonyt letartóztatni. Özv. Csernusné asszony leányaival a „Szarvas” korcsma felé való uton eltávoztak.

Egy másik szemtanú következőképp értesíti lapunkat: Éder János polg. iskolai tanító s lapszerkesztő, egy Sipos Anna nevű, helyben szolgáló szakácsnéval évek óta szerelmi viszonyt folytatott, mely, hogy nem maradt eredménytelenül, három gyermekből két élő igazolja. — A szerkesztő ur egy jó darab ideig mint rendes családapa, törvénytelen gyermekek tisztességes tartásáról gondoskodott is. Hanem régi dolog az már, hogy: „Szegény ember sorsa, valóságos komédia,” s ez okból a szerkesztő ur is jónak vélte a valóban megérdemelt segélyt törvénytelen gyermekeitől megvonni, sőt mi több, Sipos Annát is kerülte. Az asszony többször kérte a szerkesztő urat, hogy a segélyt adja továbbra is; mert ő két gyermeket a szakácsnői fizetésből képtelen eltartani. Sipos Anna hiába várta a megígért pénzsegélyt, hiába várta egy más ígéret beváltását is, (mely abból állt volna, hogy a tanár ur őt nejevé teszi), nem teljesült. — Ezekkel a nem várt hirtelen fordulatokkal a megcsalatott asszony, habár nehezen, mégis megbarátkozott volna, de a vetélytárs Cs. Erszike kisasszony konkurrenciáját nem bírta elviselni. Ezt bármily áldozat árán is meg kellett bosszulnia. Elhatározott szándékát Sipos Annának valóban tett követte. Hétfőn éjjel a szerkesztő urat Cs. kisasszonnyal az utcán, séta közben megtámadta s a következő szavakat intézte hozzá: „Te nyomorult csoze, nem elég, hogy engem szerencsétlenné tettél, hanem most már máso-

kat is be akarsz csapni? Három gyermeket hagytál a nyakamon és megígérted, hogy ilyen kisasszonyokkal nem csavarogsz, te zsinogre való, nyomorult csaló! A megígért és eddig rendszeresen adott 12 frt segélyt ezért nem adod ugy-e?” — A szerkesztő ur, válságos helyzetében, becsülete megóvására valamit hebegett és ijedtében ezen szavakkal akarta a merénylőt elriasztani: Én nem ismerem magát, tévedni tetszik asszonyom s takarodjon innét, de azonnal. — De hogy takarodott Sipos Anna, inkább közelebb lépett hozzá es pillanat alatt nagymennyiségű paprikát Cs. Erszike szemébe dobott. — A tanár urnak a paprikából szerencsére nem sok jutott. De annál nagyobb volt ijedsége, mert féltében a menekülő asszony után futott s midőn elérte, segítségért kiáltott. Az asszonyt letartóztatták, de gazdájának közbenjárása folytán szabadlábra helyezték. . . . A megtörtént tények után a tek. iskolaszékhez van néhány szavunk: Van-e tudomása a fentirt tanár s lapszerkesztő urnak ezen valóban viharos közbotrányáról? S ha van, hajlandó-e azt az állam által segélyezett iskola reputációjának érdekében megtorolni? S végül még a tekintetes kir. tanfelügyelő, ugyszintén a nagytekintetű vallásügyi miniszter urnak b. figyelmét a fenti ügyre tisztelettel felhívjuk.

* * *

Szentes város egyik magas rangú tisztviselőjét egy muzikaszóért hivatalvesztésre ítélte Csongrádvármegye mai nemes irányu kormányzata; de bezeg nem vesz tudomást még a tanügyi pályán élő megyei párti emberek ily botrányos eseteiről se! — De hogy vesz, hiszen így és csakis így lehet azt a megyei többséget fenntartani, ha minden bűn és minden botrányos élet mellett szabad a vásár a fő- és alispán ur táborához tartozóknak és üldözése a hatalommal való visszaéléssel is azoknak, kik a mulasztások és visszaélések nyílt ostorozói mernek lenni. Ilyen a mi megyei kormányzatunk csongrádi képe is. —r.—l.

— **Csongrádvármegyében** immár vége van a mi alispánunk agyában megfogamzott munkásmozgalomnak. Mindenki tudja ugyanis, hogy Csongrádvármegyében ma még mesterséggel sem lehetne munkásmozgalmat csinálni; de miután Békésmegye főkispánja éppen a békésmegyei munkásmozgalmak következtében lett állásától felmentve, a mi alispánunk tehát igyekszik az országgal elhitetni, a mit itthon senki nem hisz, hogy Csongrádvármegye területét is fenyegette munkáslázadás; de az ő érelyes föllépése ezt még csirájában elfojtá. E köz-

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA

Dalok.

I.

Szerelem a kincsem;
S bár egyebem nincsen —
Nagy a gazdaságom,
Nem találok párját
Sehol a világon.

Nem kell hir, dicsőség,
Nem irigylem hősét
Az örök életnek, —
Hisz' ha jön a halál:
Ajkaidon lep meg.

II.

Ha elvesztenélek,
Holtig keresnélek;
S ha megtalálnálak,
Az egész világot
Oda nem adnálak.

Te édes, te drága!
Életem virága,
Örök üdvösségem, —
Te vagy az áldásom,
Te a dicsőségem!

Rudnyánszky Gyula.

Az ügyvéd tárcája.

— Regény két kötetben. —

71

Irta *Hugó Alfréd.*

A „Szentesi Lap” számára fordította:

M. MAYER IDA.

II. KÖTET.

Róbert látva a hatást, melyet szavai atyjára tettek, elhallgatott, azonban némi szűnet után ismét folytatá beszédét:

— Hogy Jenő mit fog cselekedni, nem tudom. Becsülete mindenestre kényszeríteni fogja adott szavát beváltani, ha ugyan a mama közbe nem veti magát s meg nem akadályozza őt szándékának kivitelében.

— Hallgass szerencsétlen! — kiáltá a báró, indulatosan emelve fel fejét, — ennyire még nem jutottunk s Jenő bizonyára be fogja látni szándékának lehetetlenségét.

— Majd meglátjuk, — mondá Róbert kissé szelidebb hangon, — de hagyjuk most ezt. Nekem a váltóra még ma szükségem van, kérlek tehát, add át a szükséges fedezetet.

A báró dühös mozdulatot tett.

— Ez lehetetlen; lehetetlen pedig két okból: először, mert nem rendelkezem a szükséges összeggel; másodsor, mert utalványt kellene írni bankáromnak, erre pedig már nincs időm.

A báró ezután felkelt székéről, hogy kezeit, melyek az ódon kép tisztogatásától bekeveredtek, megmossa. Alig ért azonban a mosdóhoz, neje lépett a szobába.

A báróné teljesen ki volt kelve arcszínéből, s félelemtől reszkető hangon kérdé:

— Nincs itt Kornélia?

— Nincs, — felelt a báró megdöbbenve neje látásán.

— Különös. Jenő ugyanezt mondja, a komorna meg pár napra éppen most utazott el anyja betegágyához.

— Valóban különös, — mondá Róbert, — itt valaminek kellett történni. De itt jön Jenő, ő bizonyára tudni fog valamit.

A következő percben Jenő lépett a szobába, kezében egy levelet tartva.

— E levelet, — mondá a bárónéhoz lépve, — Kornélia hálószobájában találtam. Neked van címezve.

A báróné gyors mozdulattal töré fel az átnyújtott levelet s haragtól szikrázó szemei pillanat alatt futották át annak sorait.

— Sejtelmem tehát nem csalt! — kiáltá, fuldokolva rogyva egyik karos székbe, — megszökött azzal a nyomorult muzsikussal.

Jenő némán hallgatta anyja szívet rázó szavait, Róbert ellenben toporzékolat dühében, Bennó báró pedig megindultan olvasá Kornélia bucsuzó sorait.

— A vendégeknek, kik azonnal itt lesznek, mit sem szabad a történekből megtudni, — mondá a báróné kevés szűnet után parancsoló hangon és székéről felegyenesedve, — házunk becsületét mindenáron meg kell mentenünk. Azt fogjuk mondani, hogy Kornélia hirtelen beteg lett s nem hagyhatja el szobáját.

— S mi történjék azután? — kérdé a báró aggódva.

— Igen, mit teszünk? — ismétlé Róbert, még mindig toporzékolva lábával.

(Folytatása következik.)

életi sarlatárizmusnak kifolyása és semmi egyéb, hogy Szegvár községe 10 napon át egy század katonaság által volt megszállva. A nép ez alatt — szokásához képest — látott békés munkája után, a kirendelt katonaság pedig kérdezte önmagától, hogy hát miért is hajtották őt egy békés község népének nyakára? S Szegvár község majd, mikor a katonatartás költségét fizetnie kell, szintén meg fogja kérdezni, hogy hát miként és miért is jutott ő ezen fegyveres őrízet szerencséséhez? Hát mi e kérdésre megfelelünk. Azért, hogy Stammernek egy és Zsilinszky főispánnak másfelől alkalmuk legyen a belügyminiszterhez felterjesztést tenni, — ha ugyan már meg nem tették, — hogy sikerült nekik a Csongrádmegyében is kitöréshez közeledő munkásforrongást elnyomni.

Ilyen jelentés alapján kapta Stammer a kir. tanácsosságot is. — Mindszenten ugyanis 1876-ban a magas partot meghágtá a víz és kezdett a rögtönzött töltésen átfutni, a mindszentiek azonban ezt azonnal elfogták; de az esetet bejelentették Stammernek. Ő rögtön a következő táviratot küldte a miniszterhez: „Mindszenten betört a Tisza árja. A község; de Szegvár, sőt az egész alföld a pusztulás küszöbén állt, nekem azonban sikerült óriási erőfeszítéssel a vizáradatot feltartóztatni.” (Ott se volt!) Erre Stammer királyi tanácsossággal lett kitüntetve. — Ily szédelgéssel, hazugságokkal jutott a mi alispánunk állásához és minden kitüntetéshez.

160 munkás eltemetve.

Iszonyu vihar vonult el f. hó 5-én Török-Szent-Miklós taja fölött és pedig oly örületes erővel, hogy tövestől tépett ki vén fakat és söpörte, ragadta messze tájra. *A kengyeli pusztán pedig a vihar teljesen összedöntött egy nagy köépületet, zsindeles fedelű dohánypajtát, melyben százhatvan ember volt, férfiak és asszonyok. Mikor a roncsokat eltakarították, az eltemetett szerencsétleneket elővonszolták, heten halva voltak, tizennégyen halálos, harmincnégyen könnyebb természetű sebeket szenvedtek.*

A nagy szerencsétlenségről a „Magyar Hírlap” tudósítója a következőkben ad számot:

Törökszentmiklós közelében, a községtől alig félórányira van Baghy Imre földbirtokosnak, a híres Baghy József, az „altöldi parasztgróf” fiának kengyeli pusztája. Valóságos uradalom, nagy kiterjedésű gazdag, pompásan felszerelt birtok. A kengyeli pusztán immár e hónap elején hozzáfogtak az aratás előkészületeihez, s Csongrádról béreltek munkásokat az aratásra. Pénteken, e hónap 3-án érkeztek meg a munkások, számszerint 160-an: 80 arató és 80 marokverő. Ezt a százhatvan munkást az uradalom egy nagy dohánypajtájában helyezte el. Még alig három éve, hogy a pajta épült, téglából és erős faanyagból. Itt, ebben a tágas épületben aludtak az aratók s kívülök még néhány, a pusztába való béres is.

Vasárnap déltájt, kevéssel utóbb, hogy a munkások megették az ebédjüket, iszonyu záporosodó eredt meg. Sűrűn patakzott a zápor, s nyomában nagy vihar, valóságos orkán kerekedett. A vetéseket az iszonyu szél végigpaskolta a földön, fakat tépett ki, s messzire ragadta magával, úgy, hogy még a künn rekedt emberek is siettek a dohány-pajtába, a fedél oltalma alá. — Egyszerre recsegés, ropogás hallatszott, s pillanat alatt, még mielőtt az emberek a katasztrófára gondolhattak volna, iszonyu roppanással romba dőlt az egész nagy épület. Egy rémes, velőfagyasztó ordítás hallatszott messzire, tulharsogva a rettenetes vihar hangját, azután megint csend lett az épület körül, csak az orkán fűtült tovább, razva, rángatva a szerete heverő romokat, melyek alatt százhatvan ember volt eltemetve, elevenen, vagy holtan.

Az iszonyu zaj, a hatalmas sikoly felriasztotta az egész gazdaságot s a ki ép kez-láb volt, még a viharban rohant a szerencsétlenek segítségére. Török-Szent-Miklósról is hamarosan beküldöttek segítségért s mihelyt az orkán elcsendesedett, jöttek is a derék község lakosai menteni, segíteni.

*

Hosszu, árnyas faszor végén állanak egymás mellett a gazdatisztek épületei, néhány nagy juh-akol, pár ökörálló és tárház és ott állott a beomlott

dohánypajta is, egy 25 öl hosszú, 15 öl széles, magas épület, melyet Baghy Imre három-négy évvel ezelőtt építtetett.

Most, hogy megkezdtek a mezei munkát, az aratókat (néhányan a kivételével csupa csongrádi ember volt) ebben a dohánypajtában szállásolták el *Százhatvanan voltak, nyolcvan férfi, nyolcvan nő.*

Vasárnap, a katasztrófa napján, az aratók vig mulatozással töltötték az idejüket. Táncoltak, daloltak s folytatták volna a mulatságot ebéd után is, csak hogy az égen sötét felhők tornyosultak s egy óra tájban az eső is csepegni kezdett, úgy, hogy a munkások bevonultak a pajtába, nehogy megázzanak.

A pajta közepén 5 öl magas erős fa-oszlop állott, melyre keresztben vagy 10—12 kisebb gerenda volt erősítve. Ezekre akgatták az aratók élesre fent kaszáikat. Az oszlop körül, végig az egész pajtán, szalma volt leterítve, nyugvóhelyül a munkások számára. Az épületen végigfutó mestergerendára szintén kaszákat felakasztva.

Alig vonultak az aratók a pajtába, pokoli sötétség támadt és a pár napi tikkasztó hőség után szörnyű vehemenciával kitört a vihar. Villám után villám cikázott végig, dörgés dörgést ért, a fellegek pizkossárga tömegén s hozzá vadul sivitott-bömbölt a szél.

A faszor felől egyszerre hatalmas forgószél közeledett, mely toronymagasságra kavarta föl a port, a gázt. Irtózatossá erejű szél volt. A merre elhaladt, elpusztult minden és utjában úgy elsepert mindent, hogy a nyomát még most is mutatja a szörnyű rombolás.

Bömbölve rontott tovább az irtózatossá forgószél, utjában törve, zúzva mindent, míg odaért a dohánypajtához, a melyben százhatvan ember aggódva húzódott meg a fürgeteg elől. Ott aztán megragadta ajtóban álló Sandor Andrást és úgy a falhoz vágta a szerencsétlen fiút, hogy menten meghalt.

A következő pillanatban irtózatossá recsegés, ropogás hallatszott. A fürgeteg benyomta a pajta fedelét s aztán romba döntötte a falakat, melyek ráomlottak az épületben levő emberekre.

A beomlott pajta robaja, a munkások velőtrázó sikoltozása felriasztotta a közeli gazdatiszti épület lakóit is a kik menten odasiettek a katasztrófa színhelyére s aztan lovas embereket küldtek Török-Szent-Miklósról, meg a közeli Tisza-Földvárra is.

A munkások közül csak néhányan tudtak maguk a romok alul bibujni, a többi úgy kellett kiszabadítani.

A mentés.

Egymásután szabadították ki az eltemetett embereket.

Akad azok közt sok, nagyon sok halott, még több sebesült, a ki eszmeletlen volt s a kit az első pillanatban szintén halottnak tartották. *A legtöbb szörnyű módon el volt torzítva. Sok emberen a gerendákról lezuhant, éles kaszákat ejtettek mély sebeket. Sokan pedig többszörös csonttörést szenvedtek.*

A forgószél úgy szétbontotta a pajtának majd egy láb vastagságú falát, hogy *kő nem maradt kövön.* Mintha szándékosan szedtek volna szét a téglákat, külön-külön minden darabot. A falakból tán egy arasznyi magasságú rész maradt épen, a hatalmas mestergerendák pedig szét voltak forgácsolva.

Baghy Imre, Pusztá-Kengyel fiatal birtokosa, a ki a pusztával szomszédos másik birtokon lakik kastélyában, a vész hírére maga is odasietett a színhelyre és maga járt elől a mentés munkájában buzdítva, serkentve embereit.

Sötét este volt már, mire a munkásokat kiszabadították a romok közül.

Azok közt, a kiket kihuztak a törmelék alól, volt *hét halott, tizenhét életveszélyesen sebesült (utólag ezek közül is meghalt négy) és tizenegy súlyosan, de nem életveszélyesen sebesült.* De a többi közt is egyetleneg sincs olyan, a ki kisebb-nagyobb sérülést ne szenvedett volna.

Az életveszélyesen sebesültek közt volt egy, a kinek három helyen eltört a hátgerince, s a kinek eltört mindkét keze, mindkét lába. A szerencsétlen (Baghy Mihálynak hívják) nemsokára megis halt. Ő volt a *nyolcadik halott.*

Este felé megérkezett Valla Károly szajoli lelkes is, hogy vigasztalásban részesítse, a halálra előkészítse a szerencsétleneket.

Az orvosok egész éjjel kötötték a betegeket, szűnét, pihenés nélkül. Török-Szent-Miklós két gyógyszerárának minden kötöző szerét elhasználták jótékony munkájukhoz.

Egymás mellett feküdtek a halottak, nyolcan, eltorzult arccal, összevagdalt, összetépett, összetört testtel mind. Lábuknak a két hüvelykujja madzaggal össze volt kötve, hogy a megmerevedett test egyenesen maradjon.

Hogy a szerencsétlenség milyen nagy, milyen irtózatossá, azt csak akkor látták meg, mikor újra kivilágosodott. Micsoda rettenetes kép volt az! Micsoda irtózatossá látványt nyújtott az a sok halott, az a sok siró, jajgató sebesült!

A kik életben maradtak, szívetfacsaró zokogásban törtek ki ennyi nyomor, ennyi szenvedés láttára. A kik még tegnap életvidámak voltak, mulattak, táncoltak, ime ma némak, hidegek, vagy szörnyű tusát vívnek a halállal, mely olyan hirtelen, olyan orozva jött.

A halottak közt van egy menyecske, Sebők Lajosné, a ki még csak fel év előtt ment férjhez, Deák József, három kis gyermek atyja, Balázs Pálné négy árvát hagyott hatra. A halottak mind csongrádiak, csak Nagy Julianna csépai leány.

Életveszélyesen megsebesültek: Baghy Gerő, Tokaji Istvánné, Jusztin Gusztáv, Jeremiás János, Kállai Gergely, Szabó László, Szepessi Istvánné, Jusztin József, Tuury Istvánné és ferje Thury István, Tomka István, Zsineges Béla, Varga Ferenc, Vince József, Lakatos Sándor, Lévy Imre.

Súlyos sebeket szenvedtek: Szepessi István, Kiszl Ferencné, Hegedüs Mihály, Hegedüs Pálné és ferje Hegedüs Pál, Héran Gergely, Kocsis Jánosné, Gubisi Mihály, Végh János, Szőke Julianna.

Julius 7-én delután a *nehéz sebesültek közül is meghalt három.*

Felelősség ezért a borzasztó katasztrófaért senkit sem terhelhet, az épület, melyet a vihar romba döntött, szilárd alkotmány volt, jó anyagból épült; de a fergeteg óriási erejének még se tudott ellentállani. Mert olyan volt ez a szélvész, hogy ember vastagságú fakat gyökerestől tépett ki, egy vén fát pedig, mely olyan vastag volt, hogy két ember alig tudta atólelni, derékban tört ketté. Romba döntött még a vihar egy kisebb raktárépületet és egy juhaklot is s egy egész nyáját elpusztított. Két nagy nehéz szekeret odavágott egy másik épülethez, egy teherkocsit pedig fölkapott, aztán földobta egy istálló tetejére, majd letépett egy istálló tetejét, pár ölnyi távolságban úgy vágta földhöz, hogy forgácsokra tört.

Az áldozatok temetése.

A halottakat künn a pusztán egyszerű, kátrányal befestett koporsóba tették.

Rétai Gyula dr. török-szent-miklósi főesperes július 7-én óriási közönség jelenlétében mondott gyászmisét a birtokon levő kápolnában. Delután aztán a halottakat bevitték a török-szent-miklósi temetőbe, a hol rövid ima után egymás mellett temették el őket.

Helyi és megyei hírek.

— **Az EMKE** Szentes városi és vidéki választmánya, mint ezt már jeleztük, f. évi július hó 13-án d. u. 3 órakor a tul a kurczai volt iskolaépületben levő városi közgyűlési teremben ülést tart. Tárnyai lesznek ezen ülésnek: 1. Intézkedés a választmány kiegészítéséről. 2. Bányai József vigalmi biz. elnök lemondása folytán vigalmi biz. elnök választása. 3. Pénztárnoki jelentés. 4. Intézkedés a fiók-egylet részére helyiség szerzése iránt. 5. Netaláni jelentések és indítványok.

— **Halálozás.** Abaffy Ferenc járásbirósági hivatalnokot és családját súlyos gyász érte f. hó 7-én kis leányuk, a 10 hónapos Zelmának halálával. Az elhunyt kis angyal sirja felett virrasszon a béke angyala!

— **Viharos az idők járása felettünk.** Elmondhatják a költővel a mindszentiek is. Mert a napokban ott járt náluk a határban Zsilinszky fő-

ispán és Stammer alispán. És alig tették ezek az urak be a lábukat Mindszentre, azonnal kitört Mindszent határa felett a vihar és hozott magával olyan jégesőt, mely a zsidó templomnak ablakait is beverte. Tehát még az idő is rosszra változik arra felé, a merre a megyei kormányzat vezetői járnak.

— **Választók figyelmébe.** A polgárság figyelmét felhívjuk az országgyűlési képviselő választók lajstromára, mely f. hó 5-étől a városi közigazgatási irodában van husz napi közszemlére kitéve. Tekintse meg e névjegyzéket mindenki és az, aki a választói névsorból kimaradt, éljen főlészólamlási jogával, amire ideje van elég f. hó 25-ig.

— **Megtagadott kérelem.** Közöltük volt lapunkban a hirt, mely szerint Csóka Sándor szünigazgató engedélyért folyamodott a polgármesteri hivatalhoz, hogy Jászay Mari urnővel a f. hó folyamán két, esetleg három előadást rendezhessen a szentesi nyári szinkörben. Csóka ezen kérelme a főkapitánynak adatott ki véleményezés végett. A főkapitány tegnap döntött a kérvény fölött és pedig elutasítván, amennyiben ez által Makó Lajos, aki különben is ígéretet tett arra nézve, hogy a f. évi szini saison alkalmával Jászayt fel fogja léptetni, — éppen a szini évad küszöbén, nagy anyagi kárt szenvedne. — Makó Lajos tegnap személyesen is itt járt, s mint értesülünk, Jászay Mari vendégszerelésén kívül még Blaha Lujza aszony lejtővetelét is kilátásba helyezte, amennyiben erre nézve a nagy művésznőnek ígéretét bírja.

— **A közfürdő kérdéséhez.** A városi közgyűlés a közfürdő felállítását tudvalevőleg magánvállalat útján is megkísérelni határozván, ebből kifolyólag — mint értesülünk — a gazdasági szakosztály felhívja mindazokat, akik ezen közfürdő felállítására vállalkozni hajlandók, hogy eziránti kérvényeiket és a tervezetet Nagy Imre gazdasági tanácsnokhoz mielőbb adják be.

— **Kövezés.** A reform. egyház bérháza előtti kocsit kövezési munkálataival a vállalkozó mar elkészült. Ezen uthoz összesen 17,200 drb. járdatégla épített be.

— **A munkáskörök ellen.** Szapáry Gyula gróf belügyminiszter f. évi június 27-én valamennyi törvényhatósághoz körrendeletet intézett, melyben tudomás és mihez tartás végett arról értesít, hogy a Budapesten székelő általános munkás betegsegélyző és rokkant pénztárnak — a rendelet keltétől számítva — vidéki előhelyek létesítését nem engedélyezi.

— **Tanítógyűlés.** Mint már jeleztük, a csongrádmegyei tanító-egyesület f. évi július hó 27. és 28-án fogja Szegeden ez évi nagygyűlését megtartani, ezt követően pedig részt vesz a délmagyarországi tanítóegyesületnek Temesvárott tartandó 25 éves jubilaris közgyűlésén s egyúttal megtekinti az ottani termény és iparműkiállítást. Erre való tekintettel dr. Tergina tanfelügyelő aziránt kereste meg a tanácsot, hogy azon helybeli községi tanítók részére, kik ezen közgyűlésen részt venni kívánnak, az 1872. évi szept. 2-án kiadott ministeri rendelet 9. szakasza értelmében két napra napidíjat és utiköltséget utalványozzon.

— **A szegedi fa-(butor-)iparkiallítás vasárnap, július 5-én délelőtt nyitotta meg Kállay Albert főispán. A megnyitáson a kereskedelmi miniszter képviselőjében Lukács Béla államtitkár és Schnierer Gyula min. tanácsos vettek részt. A kiállítást Lukács államtitkár meglepő szépségű jelentette ki, mely a magyar butoripart határozott fejlődésében mutatja be, s kétségbevonhatlan bizonyítékul szolgál annak, hogy e téren többé nem kell a külföldre szorulnunk. — A kiállításon Szentes is képviselve van és pedig a II. csoport faipari célokra szolgáló készítményei között Győző-Molnár Imre kosárfonó és Ácsi-Kovács Sándor fazekas munkáival, melyek mint jelesebb tárgyak vannak osztályozva.**

Hirek a szomszédból.

— **Halálozás.** Nagy Gézát, Kunszentmárton város volt polgármesterét, ezidő szerint a Berettyó vízszabályozó-társulat igazgatóját és családját súlyos családi gyász érte 20 éves fiók, *Gésának* egész váratlanul, öngyilkosság útján történt halálával. Nagy Géza önkéntes volt, kedves, művelt fiatal ember, kit mindenütt szerettek lekötelező, figyelmes modorraért. Pár perccel azelőtt, hogy borzasztó elhatározását végrehajtotta, még édes anyjával beszélgetett, semmit nem sejtető kedveskedéssel s pár perc múlva már golyót röpített agyába. A lövés azonban nem okozott azonnali halált s a szerencsétlen ifjú, — kinek öngyilkossága okát maig sem lehet tudni, csak pár órai nagy szenvedés után mult ki. — A mélyen lesújtott család a következő gyászjelentést adta ki:

Nagy Géza mint apa és neje Bozóky Matild mint anya, Nagy Matild férjezett ifj. Egry Károlyné mint nővér, Nagy Blanka mint nővér és Nagy Zoltán, mint fivér, özv. Nagy Antalné mint nagyanya, ifj. Egry Károly mint sógor, Baranyi Ódonné született Nagy Anna, mint nagynéne, Baranyi Ódon országgyűlési képviselő mint nagybátya, Horváth Béláné született Bozóky Irma mint nagynéne, Horváth Béla kir. ügyész mint nagybátya, Horváth Irma, Horváth Iván, Horváth Géza mint unokatestvér, Nagy Emilia férj. Sváby Sándorné mint unokatestvér és férje Sváby Sándor mint sógor s ezek gyermekei, számos rokonok nevében fájdalommal tudatják ifj. Nagy Gásának, másodéves joghallgató, a 37. sz. gyalogezred egyéves önkéntesének, életének 20-ik évében, váratlanul történt elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 6-án d. u. 4 órakor fognak a cs. és kir. katonai kórházban a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és a Kunszentmártonban levő családi sírboltba szállíttatni, mely végtisztességételre az elhunytak rokonai, kártársai és ismerősei tisztelettel meghívotnak. Nagyvárad, 1891. július 5. Béke lengjen porai felett!

— **A vasárnapi munkaszünet kiterjesztése tárgyában,** a szegedi m. kir. dohány- és egyéb egyedárusági tárgyak elárúsításával foglalkozó tőzsde-tulajdonosok egy, 56 aláírással ellátott kérvényt intéztek a kereskedelmi és iparkamarához s ennek útján a kereskedelmi miniszterhez. Bővebb indokolás mellett azt kéri, hogy a munkaszünetre vonatkozó végrehajtási rendelet 18-ik pontjában foglalt rendelkezés változzék meg, s hogy a vasárnapi munkaszünet rájuk is kiterjesztessék. A kérvényben foglalt érvek között felhozzák a szegedi egyedárusok a következőket:

„Az ország összes vidéki városaiban, a magában fenn nem tartható ezen tőzsdei üzlet mellett, ha egyéb bolti cikkeket nem szabad az illetőknek elárúsítaniok, ugy a kizárólagos tőzsdei cikkek elárúsítása kárral jár; hogy a segédszemélyzetnek okvetlen megadandó munkaszünet mellett, a bolti szolgálat lehetetlenné válik. De tarthatatlannak látják a tőzsde-tulajdonosok a rájuk mért kivételes helyzetet főleg azért is, mert csakis egyéb s többnyire vegyes cikkeik mellett tartható tőzsdecikkeket bejövő vevőiket egyéb cikkek vételétől el nem tilthatják s bármennyire iparkodjanak egyesek a törvény idevágó rendelkezésének megfelelni, örökös surlódásoknak, gyanúsításoknak és följelentéseknek lesznek kitéve. Nemcsak a tőzsdetartók egymás között, de a tőzsdét nem tartó többi vegyes kereskedők még akkor is fognak ellentük gyanakodni, ha erre semmi alapos okot nem szolgáltatnak is, mert — így érvelnek — hol van az a hatalom, amely a semmit nem kockáztató vevő közönség esetleg legcsekélyebbnek látszó követeléseinek sikeresen ellenállhasson? Ha adnak a tiltott egyéb cikkekkel, az esetben a törvényt sértik, ha nem adnak, vevőiket sértik meg.

Mint hogy pedig a tőzsde cikkek nem képeznek előre be nem vásárolható, romlandó tárgyakat, az állam sem látja semmi kárát a vasárnapi félnapos szünetnek*. A szegedi trafikosok ezek előadása után azt kéri a kamarától, terjesztene fel pártolólá megokolt kérésüket hogy:

1. vagy összes tárgyaikra engedessék meg a vasárnapi eladás is, vagy:
2. amit inkább óhajtanak, a tőzsdék is a többi boltok zárójában bezárattassanak.

Hazánk és a főváros.

— **A közigazgatási vita statisztikája.** Budapestről írják július 7-iki kelettel: Madarasz József képviselőházi jegyző statisztikai kimutatást készített a közigazgatási vitáról. E kimutatás szerint a vita eddig harminc napot vett igénybe; szövegeket a javaslat ellen hetvenhárom, mellette harminchet, tehát összesen százötven. A legtöbb szónok volt a mai napon (nyolc), a legkevesebb június 20-án (mikor Eötvös Károly egy maga beszélt). A legrövidebb beszédet tartotta gr. Lázár Jenő, ki mindössze öt percig szólott, a leghosszabbat Eötvös Károly, kinek beszéde 3 óra 50 percig tartott. Utána következnek két óránál hosszabb beszéddel: Polónyi Géza (3 óra 3 perc), Papp Elek (2 óra 38 perc), Csátsár Zsigmond (2 óra 10 perc), Horváth Ádám (2 óra 4 perc), és Mocsáry Lajos (2 óra). Egy óránál hosszabb beszédeket tartottak: gr. Apponyi Albert, Szederkényi Nándor, Justh Gyula, br. Prónay Dezső, Kun Miklós, Tisza István, Schwarc Gyula, Helfy Ignác, Madarasz József, Ugron Gábor, Pulszky Ágost, Vályi Árpád, Beöthy Ákos, Szalavszky Gyula, Kapotsfay Jenő, Domahidy István, Szalay Károly, Percel Miklós, Simonfay János, Győry Elek, György Endre, Thaly Kálmán, Horánszky Nándor, Lits Gyula, Uray Imre, Bartha Miklós, Holló Lajos (öt perc híján két órá), Körössi Sándor, Horváth Boldizsár, Törs Kálmán, Udvardy Ferenc, Irányi Dániel.

Vasuti menetrend.

(Pusztá-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentes között.)

Ervényes 1890. június 1-től.

Szentes—Szolnok.

Szentes	indul	5 ó. 35 p.	éjjel,	12 ó. 05 p.	d. u.
Töke		6 ó. 11 p.	éjjel,	12 ó. 41 p.	d. u.
Kszl.-Márton		6 ó. 51 p.	d. e.	1 ó. 20 p.	d. u.
P.-Homok		7 ó. 23 p.	d. e.	1 ó. 52 p.	d. u.
T.-Foldvár		7 ó. 41 p.	d. e.	2 ó. 17 p.	d. u.

Marifü		7 ó. 59 p.	d. e.	2 ó. 36 p.	d. u.
Kengyel indul		8 ó. 34 p.	d. e.	3 ó. 11 p.	d. u.
P.-Tenyő		8 ó. 55 p.	d. e.	3 ó. 31 p.	d. u.
Szajol		9 ó. 16 p.	d. e.	3 ó. 55 p.	d. u.
Szolnok érk.		9 ó. 44 p.	d. e.	4 ó. 25 p.	d. u.
Budaestre érk.		1 ó. 55 p.	d. u.	7 ó. 45 p.	éjjel.

Szolnok—Szentes.

B.-pestről indul		9 ó. 40 p.	éjjel,	8 ó. 15 p.	d. e.
Szolnok		3 ó. 45 p.	éjjel,	11 ó. 47 p.	d. e.
Szajol		4 ó. 20 p.	éjjel,	12 ó. 20 p.	d. u.
P.-Tenyő		4 ó. 43 p.	éjjel,	12 ó. 41 p.	d. u.
Kengyel		5 ó. 11 p.	éjjel,	1 ó. 09 p.	d. u.
Marifü		5 ó. 39 p.	éjjel,	1 ó. 36 p.	d. u.
T.-Foldvár		6 ó. 08 p.	d. e.	2 ó. 03 p.	d. u.
Homok indul		6 ó. 20 p.	d. e.	2 ó. 15 p.	d. u.
Kszl.-Márton		7 ó. 10 p.	d. e.	2 ó. 52 p.	d. u.
Töke		7 ó. 38 p.	d. e.	3 ó. 25 p.	d. u.
Szentesre érk.		8 ó. 13 p.	d. e.	4 ó. — p.	d. u.

A csongrád—félegyházi h. 6. vasut menetrendje.

Félegyháza—Csongrád.

Félegyházáról 12 óra 15 perc és 4 óra 55 perc du.
K.-K.-Szállásról 12 óra 48 perc du., 5 óra 33 p. este.
Csongrádra érk. 1 óra 31 perc du., 6 óra 18 p. este.

Csongrád—Félegyháza.

Csongrádról indul 9 óra délelőtt, 2 óra 15 perc du.
Kiskun-Szállásról 9 óra 52 perc de., 3 óra 1 perc du.
Félegyházáról 10 óra 29 perc de., 3 óra 36 perc du.

Félegyházáról Budapest felé indul:

Személyvonat 3 óra 24 perc éjjel; omnibuszvonat 7 óra 24 perc reggel, gyorsv. 12 óra 01 p. d. u., személyv. 4 óra 43 perc d. u.

Budapestről Félegyháza felé indul:

Személyvonat 7 óra 45 perc reggel, omnibuszvonat 12 óra 20 perc delután, gyorsvonat 1 óra 40 perc delután, omnibusz. 3. ó. 20 p. d. u. személyv. 7. ó. éjjel, gyorsv. 9. ó. 30 p. éjjel.

Gőzhajózás

a felső Tiszán Szeged és Szolnok között.

— Ervényes 1891. mártius 23-tól. —

Felfelé:

Szegedről Szentes és Szolnokra: hétfőn, szerdán és pénteken delután 3 órakor. (A hajó Csongrádon éjjelezik.)
Csongrádról Szolnokra: kedden, csütörtökön és szombaton reggel 4 órakor.

Lefelé:

Szolnokról Szentes és Szegedre: kedden, csütörtökön és szombaton delután 3 órakor. (A hajó Csongrádon éjjelezik.)
Csongrádról Szentes és Szegedre: szerdán, pénteken és vasárnap reggel 4 órakor.

A hajók vegyes szolgálatban közlekednek és csak I. és II. osztályra vétetnek fel utasok.

2216.—1891. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Szentes város árverésére* végrehajthatónak *Balogh Mária Szakál Mihályné* végrehajtást szenvedő elleni 650 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti ügyében a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbíróóság) területén, Szentes városában fekvő, a szentesi 8932. tkjvben A. t. 154. rsz. alatt foglalt I. t. 187. népsorszámu ház és udvarra az árverést 1986 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi **augusztus hó 6-ik** napján délelőtt 9 órakor ezen telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis — készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes papirban letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, a kir. járásbíróóság tkvi hatóságánál 1891. évi június hó 23-ik napján tartott ülésében.

Gaal Sándor,
kir. járásbíró.